

Къмъ тѣзи жена, за коѣто много списходително пишаше Ловепенъ, като казуваше просто, че е духъ трѣпчивъ, не осѣщамъ никаквж симпатіѣ. Но отъ почетъ къмъ домакынитѣ азъ сполучихъ да привлечж благоволеніето ѣ, като слушахъ привѣтливо кога оплакваніята ѣ за сегашното, кога пакъ многоглаголивитѣ описанія на миналото ѣ състояніе, и за мобилитѣ и многобройнитѣ ѣ наръквичи.

Трѣба да исповѣдамъ че, за да се научж да прѣзирамъ изгубеното си имущество, училището въ косто се намѣрвамъ е твърдѣ добро; защото всички и съ уста и съ начинъ прѣподаватъ прѣзираието на богатството. И първа е Г-жа Обри, която прилича на безсрамнитѣ онѣзи лакомници, на които отвратителната алчностъ прѣсича ти охотжтж и ти докарва потръсваніе отъ ястіята които ти хвалятъ. Вторый иде старецътъ, който изъ день въ день ся топи, ако и да сѣди на милионы, както Іовъ на гноището. Трета е достоиватано мечтателната Г-жа Ларокъ, която въ срѣдѣ богатствата си блнува запрѣтеныитъ плодъ на сиромашіѣтж и четвърта великолѣпната Маргарита, която носи като вѣнецъ отъ трѣніе коронжтж на красотжтж и на богатството, съ които Богъ е обрѣменилъ главжтж ѣ.

Чудновата мома! Почти всякж заранъ, когато е врѣмето ясно, виждамъ ѣ на конъ да минува по край мойтъ твърдѣлъ, и, като мя поздравява